

ת"פ 47668/06/16 - מדינת ישראל נגד חמזי נזאל,בילאל נזאל,פראח ריאן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 16-06-47668 מדינת ישראל נ' נזאל(עציר)
ואח'

1
כבוד השופטת מיכל ברנט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

- 1.חמזי נזאל (עציר)
- 2.בילאל נזאל (עציר)
- 3.פראח ריאן (עציר)

הנאשמים

גזר דין

הנאשמים הודו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, הורשעו בעבירות של נשיאת נשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ועבירה של יריות באזור מגורים, עבירה לפי סעיף 340א לחוק.

הוסכם כי נאשם 1 יצרף כתב אישום שהוגש נגדו לבית משפט השלום בכפר סבא בת.פ. 16-02-24660 והמאסר על תנאי שהושת עליו בת.פ. (12-11-26635 בית משפט השלום פתח תקוה), מאסר על תנאי בן 6 חודשים, יופעל וירוצה בחופף לעונש שיושת עליו במסגרת שני תיקים אלה

במסגרת התיק שצורף, הורשע הנאשם 1 בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו (2 עבירות) - עבירה לפי סעיף 275 לחוק; איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק; נהיגה ללא רישיון נהיגה - עבירה לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961; נהיגה ברכב ללא ביטוח - עבירה לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל - 1990; העלבת עובד ציבור - עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

מעבר לאמור לא הגיעו הצדדים לידי הסדר לענין העונש.

עובדות כתב האישום המתוקן:

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, נאשמים 1 ו- 2 הם אחים ונאשם 3 הוא חברם.

עמוד 1

עובר ליום 5.6.16 התגלע סכסוך בין משפחת הנאשמים 1 ו - 2 לבין בני משפחת ריאן (להלן: "המתלוננים"), אשר חלקם התגוררו ברחוב אבו עובידה בכפר ברא.

ביום 5.6.16 בסמוך לאחר השעה 17:00, הגיעו הנאשמים למקום כשכל אחד מהם מצויד באקדח. הנאשמים צעדו לכיוון ביתם של המתלוננים תוך שהם יורים מספר יריות באוויר ולכיוון ביתם של המתלוננים ולאחר מכן נמלטו מהמקום.

עובדות כתב האישום שצירף הנאשם - ת.פ. 24660-02-16 (שלום כפר-סבא)

על פי עובדות כתב האישום, הנאשם לא הוציא רישיון נהיגה מעולם.

ביום 22.11.15 בכפר ברא, סמוך לשעה 23:30, נהג השוטר מאור פדלון (להלן: "מאור") בניידת יס"מ לבנה עם אורות אדומים-כחולים לכיוון כפר ברא לסייע בטיפול באירוע ירי. מאור הבחין בנאשם כשהוא נוהג ברכב, סימן לו לעצור אך הנאשם המשיך בנסיעתו. בהמשך, סגרה השוטרת ליטל וויס (להלן: "ליטל") את זירת האירוע לשם בדיקת מעבדת זיהוי פלילי. הנאשם נכנס לזירת האירוע כשהוא אוחז בפחית בירה, ליטל ביקשה ממנו לצאת מן הזירה שכן הוא מפריע לעבודתה ובתגובה ענה לה הנאשם "אני שם זין על המשטרה".

מאור ביקש מן הנאשם לפנות את המקום, הנאשם סירב, ומאור נאלץ להדפו אל מחוץ לזירה. הנאשם קילל את השוטרים והאזרחים במקום: "כולם על הזין שלי".

בסמוך למקום ערך השוטר גל גוזלן (להלן: "גל") סריקות בעקבות אירוע הירי, או אז הגיעו הנאשם יחד עם שני אנשים מבני משפחתו, כשהם מדיפים ריח של אלכוהול, והפריעו לגל בחיפוש שערך, החלו לצעוק ולהרים דברים מן הרצפה וזאת על אף מספר בקשות של גל כי יעזבו את המקום.

בנסיבות אלה הגיע למקום השוטר עמירם בר (להלן: "עמירם") והודיע לנאשם כי הוא מעוכב בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה, הנאשם סירב להתלוות לניידת ולאחר שהוזהר כי ייעצר אם יתמיד בסירובו, נעצר ונאזק על ידי השוטר איגור ליסקר (להלן: "איגור").

הנאשם החל לקלל את איגור ולאיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו ובקרוביו בכך שאמר לו: "אני יודע שאתה גר בפתח תקוה, אם תכנס אלי הביתה אני אדקור אותך יא בן זונה, אחותך זונה... חכה, אני אגיע אליך הביתה ואני עוד אפגוש אותך בפתח תקוה. אותך ואת החברה שלך הזונה אל תדאג אתה לא יודע מי זה חמזי נאזל".

השוטר איגור החל לצלם את התנהגות הנאשם אשר המשיך בגידופים ואמר: "אתה הומו... יא הומו יא מניאק, יא הומו, ולאק מזדיין, ולאק באמא שלי אתה מזדיין בפתח תקוה יא הומו, לא מכירים אותך החברים, אתה מזדיין, ראיתי אותך, ולאק באמא שלי ראיתי אותך בלי בגדים האלה, יא מניאק, יא הומו, אבל אהבתי אותך, אבל עכשיו אני שונא אותך, אתה, אתה, אין בעיה תשמע. אני חמזי נזאל תצלם, באמא שלי אני ואתה נמות, תצלם אותי, תצלם אותי יא הומו יא מניאק, יא הומו יא מזדיין, מזדיין בתחת, הומו".

בהמשך הובל הנאשם לתחנת קדמה ולאורך הנסיעה המשיך לגדף את השוטר איגור ולאיים עליו, תוך שהוא מלווה את דבריו בהטחת ראשו בשמשת הניידת.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה רישום פלילי של הנאשמים:

לנאשם 1 הרשעה משנת 2014 בגין עבירת איומים שעבר בשנת 2012, בגדרה הושת עליו המאסר על תנאי אותו ביקשו הצדדים להפעיל, כאמור, בחופף למאסר שיושת על הנאשם בשני התיקים.

כן לחובתו שלוש הרשעות תעבורה.

לנאשם 2 הרשעה אחת משנת 2016 בגין 7 תיקי פ"א, מרביתם עבירות שבוצעו בשנת 2014 בעבירות של קבלת נכסים שהושגו בעוון (שש עבירות), קבלת דבר במרמה (שש עבירות), הונאה בכרטיס חיוב (שש עבירות), וניסיון להסיע ברכב תושב זר השוהה שלא כדין.

לנאשם 3 הרשעה אחת בעבירות של פציעה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים והחזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה.

עוד ובנוסף, לנאשם 3 גזר דין מיום 17.2.16 בתיק פלילי 14-04-2780 במסגרתו הושתו עליו 12 חודשי מאסר בפועל, והוא שוחרר ממאסרו ביום 16.5.16, שלושה שבועות לפני ביצוע העבירות נושא תיק זה.

ראיות הנאשמים לעונש:

ב"כ הנאשמים העיד עדי אופי כמפורט להלן:

מר בשאר ריאן העיד כי בין משפחת הנאשמים למשפחתו היה סכסוך, הנאשמים הגיעו לביתם וחשדו שיש לו נשק וירו כדורים באוויר.

בחקירתו הנגדית אישור כי מסר שלוש הודעות במשטרה, באף אחת מהן לא מסר כי הנאשמים חשדו שיש לו אקדח ולכן ירו.

מר מוחמד ריאן העיד כי הוא סגן ראש המועצה בכפר ברא, כי נעשתה סולחה בין המשפחות

כי היה ירי והנאשמים ירו "מטווח אפס" ומן הירי יכלו להורגם.

כן העיד כי הסולחה נשמרת מזה שמונה חודשים.

ראיות המאשימה לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה את הרישום הפלילי של הנאשמים.

לנאשם 1 הרשעה משנת 2014 בגין עבירת איומים שעבר בשנת 2012, בגדרה הושת עליו המאסר על תנאי אותו ביקשו הצדדים להפעיל, כאמור, בחופף למאסר שיושת על הנאשם בשני התיקים. כן לחובתו שלוש הרשעות תעבורה.

לנאשם 2 הרשעה בגין 7 תיקי פ"א בגין קבלת נכסים שהושגו בעוון, קבלת דבר במרמה, הונאה בכרטיס חיוב וניסיון להסעת שב"ח, כל אלו במספר עבירות. הנאשם נדון ל- 3 חודשי מאסר בחודש 11/16 ולמעשה היה מצוי 3 חודשים מתוך מעצרו במאסר מיום 6.11.16.

לנאשם 3 הרשעה אחת בעבירות של פציעה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים והחזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה.

עוד ובנוסף, לנאשם 3 גזר דין מיום 17.2.16 בתיק פלילי 14-04-2780 במסגרתו הושתו עליו 12 חודשי מאסר בפועל, והוא ריצה מאסרו מיום 4.9.15 ועד שחרורו המוקדם ממאסרו ביום 16.5.16.

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש:

ב"כ המאשימה טענה כי הערך החברתי המוגן הוא בטחונו ושלומו של הציבור, בטחון האזרח בביתו ושלמות הרכוש. זמינות נשק בידי מי שאינם מורשים לשאת אותו עשויה להוביל לתוצאות חמורות ולפגיעה בחיי אדם ובחפים מפשע, ותופעה זו של אחזקת ונשיאת נשק על ידי מי שאינו מורשה להחזיקו ולשאתו הוא מכת מדינה שהוכרה בכל ערכאות המשפט, כמו גם מכת מחוז המרכז.

בשנה החולפת הוחמרו העונשים בגין עבירות הנשק ומדיניות הענישה הנוהגת נותנת ביטוי לשילוב בין הפוטנציאל בעבירות הנשק הפליליות לעבירות הטרור, ההצדקה והפחד בהחזקה של נשק לא חוקי והפחד משימוש בו או שמא יגיע לידיים עויינות.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת בעמדתה העונשית כמפורט להלן:

בת.פ. 4222-09-15 **מדינת ישראל נ' ג'באלי** קבע בית המשפט מתחם בעבירות של נשיאת נשק בלבד הנע בין 24 ל - 48 חודשי מאסר בפועל והטיל על נאשם צעיר בגיל אך בעל עבר פלילי 34 חודשי מאסר. עונש זה עמד גם במבחן ביהמ"ש העליון שנתן משנה תוקף למתחם ולענישה.

בת.פ. 49160-11-15 **מדינת ישראל נ' נאסר** דובר בבחור צעיר ללא עבר פלילי, למעט עבירת תעבורה של נהיגה ללא רישיון, השית בית המשפט על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל ו- 6 חודשי מאסר על תנאי במצטבר.

בת.פ. 23253-12-15 **מדינת ישראל נ' סער ואח'** נקבע מתחם של 24-48 חודשי מאסר ועל הבחור הצעיר ביותר שהיה על גבול הבגירות וללא עבר פלילי הוטלו 28 חודשי מאסר בפועל אך ורק בעבירת הנשק.

במקרה נושא כתב האישום, מדובר בנשיאת נשק של שלושה אקדחים בצוותא חדא, הנאשמים ירו בתוך שכונת מגורים לכיוון ביתם של המתלוננים ובאוויר מספר יריות. רק לאחר מכן נמלטו מן המקום ונתפסו.

את מתחם הענישה בעניין זה יש לדידה של ב"כ המאשימה להעמיד על 4 עד 7 שנות מאסר, באשר לביצוע העבירה קדם תכנון ולא מדובר במעשה ספונטאני וכדי להשיג שלושה אקדחים יש צורך בקשרים עבריינים. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה עצום שכן דובר בירי בתוך שכונת מגורים, בשעות אחר הצהריים, בהן אנשים רבים מסתובבים והיו עלולים להיפגע.

לנאשמים לא היה כל "צורך" או הצדקה לביצוע מעשיהם, ובכל שלב יכלו להחליט לחדול ממעשיהם. סכסוכים דינם להיפסק ולא בדרך של ירי. ביהמ"ש מחנך הציבור ומתווה הדרך ולכן הנטל על ביהמ"ש לקטוע את התנהגות זו, ואת האפשרות של שימוש בנשק כדרך לפתרון סכסוכים.

לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הוצג עברם הפלילי של הנאשמים, כמפורט מעלה. בעניינו של הנאשם 2 נטען כי נדון ל- 3 חודשי מאסר בחודש 11/16 ולמעשה היה מצוי 3 חודשים מתוך מעצרו במאסר, החל מיום 6.11.16 ולכן אין לקזז תקופה זו מתקופת המעצר בתיק דנן.

נאשם 3 ריצה מאסר מיום 4.9.15 ועד שחרורו המוקדם ב 16.5.16, העבירה בוצעה פחות מחודש לאחר ששחרר הנאשם שחרור מוקדם, זכות שזכה בה כשהמדינה נתנה בו אמון, והא רמס אותה ברגל גסה.

השיקולים לקולא - מדובר בנאשמים צעירים, אשר הודו בביצוע העבירה לאחר ישיבת הוכחות אחת וחסכו את העדת המתלוננים. לעניין התיק הנוסף שצירף נאשם 1 בו הורשע במסגרת כתב אישום שצורף לתיק הנוכחי, עובדות כתב האישום מצביעות על זלזול במערכת החוק ובאכיפתו ולעניין זה יש לקבוע מתחם הנע בין מספר חודשי עבודות שירות לשנתיים מאסר.

לאור כל האמור עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1 - במתחם של 4 - 7 שנות מאסר עתרה להשית עונש באמצעו של המתחם. בכתב האישום שצורף להטיל על הנאשם עונש ברף הגבוה של המתחם ולהפעיל את המאסר על תנאי בחופף לכל עונש, מאסר על תנאי בכל העבירות בהן הורשע כמו גם פסילה בפועל מלהוציא רישיון נהיגה, פסילה על תנאי וקנס.

בעניינו של הנאשם 2 עתרה להשית עליו עונש מאסר באמצע המתחם, לקזז את ימי מעצרו למעט התקופה בה ריצה מאסר למשך 3 חודשים, מאסר על תנאי בעברות בהן הורשע וקנס.

בעניינו של הנאשם 3- לאור העובדה ששחרר ממאסר בסמוך לביצוע העבירה עתרה ב"כ המאשימה להטיל מאסר ברף הגבוה של המתחם, מאסר על תנאי בעבירות בהן הורשע וקנס.

טיעוני ב"כ הנאשמים לעונש:

ב"כ הנאשמים טען כי אין מחלוקת שהתגלע סכסוך בין הנאשמים למשפחת ריאן. אין מחלוקת, שחודש וחצי עובר לסכסוך נורה ברגליו אחיהם של הנאשמים.

המשפחות המסוכסכות גרות באותו רחוב. הנאשמים לא נסעו ברכב, ולא נורו יריות לעבר אנשים.

היריות נורו באוויר ולעבר ביתם של המתלוננים ולא היה כל נזק כתוצאה מהירי. נכון שהאירוע יכול היה להיגמר בצורה חמורה יותר אך זה לא קרה. סעיף 340א שעניינו ירי באזור מגורים הינו עבירת עוון שהעונש בצידה הוא שנת מאסר. לדידו של ב"כ הנאשמים, התביעה לא יכולה לומר שהמתחם בגין נשיאת נשק הינו בין 24 ל - 48 חודשי מאסר והירי מעלה את המתחם לארבע עד שבע שנות מאסר. מדובר בהחזקה רגעית, כשברור שיש סכסוך ופחד במקום, כך שהמתחם צריך להיות בין 16 ל - 30 חודשי מאסר. עו"ד טען ב"כ הנאשמים כי מדובר באוכלוסייה שונה, מוחלשת, בה היכולת להימנע מביצוע עבירה מופחתת ביחס לאדם שמנותק מהעולם הזה, כמו גם יש לערוך הבחנה בין אדם שנושא נשק במשך תקופה לאדם הנושא נשק בצורה בה נשאו הנאשמים.

עוד טען כי הסולחה לא קובעת מתחם ענישה שונה, אך יש בה כוח לקבוע את העונש ברף הנמוך של מתחם הענישה ובחפיפת המתחמים. הנאשמים צעירים ולכל אחד מהם הרשעה אחת, הם אמנם ניהלו ישיבת הוכחות אחת אך חסכו את העדת המתלוננים, בהם קטינה.

לעניין עונשו של נאשם 2- נקודת המוצא על פי החוק היום שהעונשים חופפים אף שחלק ממעצרו ריצה עונש מאסר.

ב"כ הנאשמים הפנו לפסיקה הנוגעת לסולחה, אשר הרעיון בה הוא פתרון בעיות, וממנה לא ניתן להתעלם לטעמם, תוך הפניה לדברי כבוד השופט רובינשטיין בע"א 621/04 **אסאד נ' קבלן** בו הביע עמדתו וליה:

" .. כפי שציינה השופטת נאור, "כבודו של מוסד הסולחה במקומו מונח, ויש לכבדו". יתר על כן, יש לעודד עשיית שלום על-ידי סולחה, במיוחד כשהמדובר בקבוצות גדולות - משפחות ומשפחות מורחבות - שבהיעדר סולחה, המושתתת על מסורות בנות דורות, עלולות להידרדר לשפיכות דמים נמשכת, נקמת דם שאין לשער את תוצאותיה... ואולם, ראוי שהעוסקים בעריכת סולחה יהיו ערים למצב המשפטי, הן בתיקים פליליים הן בתיקים אזרחיים, ולכך שבודאי בתיקים פליליים, אך גם בתיקים אזרחיים, אין הסולחה מהווה תחליף להליך השיפוטי; בתחום הפלילי - ככל שמערכת האכיפה תידרש לנושא (אף אם יכולה התביעה ויכולים גם בתי המשפט, להביא בחשבון כנסיבות מקילות את עריכתה של "סולחה"), אין הסולחה יכולה להחליף את הדין הפלילי".

כן הפנו ב"כ הנאשמים לפסיקה נוספת כמפורט להלן:

ת.פ. 11059-05-12 **מדינת ישראל נ' אבו מוסא** בו נדונו הנאשמים על ידי כבוד הנשיא טל למאסר שירוצה בעבודות

שירות לאחר שהורשעו בעבירות של החזקת נשק וירי במקום מגורים.

כבוד הנשיא כתב בגזר הדין כי מתחם הענישה שקבע נובע מן הנסיבות החריגות באותו מקרה, שם נכנסו אל בית העסק של הנאשמים בעת ששהו שם מספר לקוחות, מספר אנשים רעולי פנים שזהותם אינה ידועה למאשימה, כשבידיהם כלי ירי והם ירו מספר כדורים לעבר אחד הנאשמים, אל עבר אביו והלקוחות שהיו במקום.

ת.פ. 15376-06-13 **מדינת ישראל נ' אלמוגי** בו הורשע הנאשם בנשיאת נשק ותחמושת, מעשי פזיזות ורשלנות וירי באזור מגורים והושתה עליו שנת מאסר בפועל.

ת.פ. 67195-03-16 **מדינת ישראל נ' אזברגה** בו הורשע הנאשם בעבירות של נשיאת והובלת נשק ותחמושת והפרעה לשוטר במילוי תפקידו נקבע מתחם הנע בין 16 חודשים ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

דין והכרעה:

מתחם העונש ההולם:

הערך המוגן בעבירות נשק הינו שלום הציבור ובטחונו. כפי שנפסק לא אחת לרבות

בעפ"ג 27417-11-15, עבירות בנשק הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה" ו"מכת אזור".

משכך, נפסק על ידי בית המשפט העליון כי יש מקום להחמיר בענישה בעבירות אלה, החמרה שתשקף את האינטרסים המוגנים.

בע"פ 5814/14 **עספור נ' מדינת ישראל** נפסק בהאי לי שנא:

"כידוע, ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בחומרת העונש כפי שנקבע על ידי הערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים..... סבורתני כי המקרה שלפנינו אינו נמנה עם מקרים חריגים אלה.... בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן המיוחדת של עבירות סחר בנשק ועל הסכנות הצפויות מעבירות כאלה, אשר עשויות לסלול את הדרך לפעילות אלימה ובלתי חוקית; והדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית, שבה נשק המוחזק באופן בלתי חוקי עלול להתגלגל אף לידי אלו המבקשים להוציא אל הפועל פעילות חבלנית עוינת... לעמדה שלפיה הגיעה העת להחמיר בענישתם של נאשמים שהורשעו בעבירות סחר בנשק ניתן לאחרונה ביטוי בעניין נפעא.... הנה כי כן המגמה היא החמרת הענישה בעבירות סחר בנשק, וזאת לנוכח מימדיה המדאיגים של תופעת הסחר הבלתי חוקי בנשק; הסכנות הנשקפות ממנה; וכן הקלות היחסית שבה ניתן לבצען.

ובע"פ 3401/11 **שלאעטה נ' מדינת ישראל** נפסק כי:

"ראשית, עבירות בנשק הן מסוג העבירות המסכנות את שלומו ובטחונו של הציבור ואך מטעם זה כשלעצמו ראו"

להחמיר עם הסוחרים בכלי נשק. בית משפט זה קבע לא פעם כי יש להחמיר בעבירות של החזקה וסחר בנשק בתקופה האחרונה, בית משפט זה שב וחזר ביתר שאת על הצורך להחמיר בענישה על עבירות בנשק. בפרט הדגיש בית המשפט את הסכנות הרבות הנשקפות לחברה מהעבירה של סחר בנשק שכן "סחר בלתי חוקי בנשק סולל את הדרך לפעילות אלימה ובלתי חוקית והדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית בה קיים חשש תמידי כי נשק המוחזק באופן בלתי חוקי יתגלגל לא רק לידיים עברייניות, עניין חמור לעצמו, כי אם לידיהם של אלה המבקשים להוציא אל הפועל פעילות חבלנית עוינת"....

בית המשפט העליון קבע כי יש להילחם באמצעות ענישה קשה ומחמירה באלה הנוטלים את החוק לידיהם ומנסים ליישב סכסוכים וויכוחים, תוך שימוש בנשק קר או חם.

בע"פ 5753/04 **מדינת ישראל נ' רייכמן** [פורסם בנבו] (7.2.2005) נפסק כדלהלן:

"לאחרונה נתקלים אנו במעשי בריונות שלא ידענו בעבר. שאם בעבר יישבו צעירים, וגם מי שאינם צעירים, חילוקי דעות שביניהם בסכינים שנעצו בגופו של הזולת - 'תת תרבות הסכין' קראנו לתופעה ממאירה זו - הנה כיום עלינו - או שמא נאמר: ירדנו - ברמה ובחומרה; לא עוד יישוב סיכסוכים בנשק קר אלא יישוב סיכסוכים בנשק חם... תופעה נוראה זו פשתה בחברתנו, היתה כמחלה ממארת, וחובה היא המוטלת עלינו, על בית-המשפט, להעלות תרומתו למלחמה קשה זו. מלחמה היא שאסור לעשות בה ויתורים, שאם נוותר ונסלח תתגבר התופעה ותלך. חברתנו הפכה להיותה חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים. בבואנו לגזור עונשים על עבריינים כמשיב שלפנינו, שומה עלינו לשוות נגד עינינו לא רק את המשיב ואת צורכי שיקומו; לא רק את משפחתו הסובלת בשל מעשיו; אלא גם את הנפגעים ממעשיו של המשיב ואת הנפגעים ממעשים-בכוח שיעשו אם לא נגיב בחומרה על מעשים כמעשה המשיב...."

כן נקבע, כי עבירות נשק "מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית ויוצרות סיכון ממשי וחמור לשלום הציבור וביטחוננו", וכי החומרה שבעבירות הנשק מתבטאת גם במה שעלול היה להתרחש (ע"פ 116/13 **ועקנין נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 7 (31.7.2013), וע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] פסקה 5 (21.02.2012)).

בהתחשב בערך החברתי המוגן, במידת הפגיעה בו בנסיבות האירוע דנן וברמת הענישה, אני קובעת כי מתחם הענישה במקרה דנן נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל.

באשר למתחם הענישה שעניינו התיק הנוסף שצירף הנאשם 1, ולאחר סקירת הפסיקה, הנני קובעת כי מתחם הענישה נע בין 6 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות לשנתיים מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

כמפורט מעלה, לנאשם 1 הרשעה משנת 2014 בגין עבירת איומים שעבר בשנת 2012, בגדרה הושת עליו המאסר על תנאי אותו ביקשו הצדדים להפעיל, כאמור, בחופף למאסר שיושת על הנאשם בשני התיקים. כן לחובתו שלוש הרשעות

תעבורה.

לנאשם 2 הרשעה אחת משנת 2016 בגין 7 תיקי פ"א , מרביתם עבירות שבוצעו בשנת 2014 בעבירות של קבלת נכסים שהושגו בעוון (שש עבירות), קבלת דבר במרמה (שש עבירות) , הונאה בכרטיס חיוב (שש עבירות), וניסיון להסיע ברכב תושב זר השוהה שלא כדין.

לנאשם 3 הרשעה אחת בעבירות של פציעה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים והחזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה.

עוד ובנוסף לנאשם 3 גזר דין מיום 17.2.16 בתיק פלילי 14-04-2780 במסגרתו הושתו עליו 12 חודשי מאסר בפועל , מאסר ממנו שוחרר שחרור מוקדם ביום 16.5.16, שלושה שבועות לפני ביצוע העבירות נושא תיק זה.

לזכותם של הנאשמים - הודאתם אשר חסכה זמן שיפוטי והסכם הסולחה שנערך בין המשפחות היריבות.

לאור כל האמור, הנני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

1. בגין העבירה נושא תיק זה - 36 חודשי מאסר בפועל.

בגין העבירה נושא התיק שצורף - 9 חודשי מאסר בפועל.

הנני מורה על הפעלת המאסר המותנה מתיק בת.פ. 12-11-26635 (בית משפט השלום פתח תקוה), אשר ירוצה באופן חופף למאסר שהושת על הנאשם בתיק זה.

סך הכל ירצה הנאשם 45 חודשי מאסר מיום מעצרו - 12.6.16.

2. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, לא יעבור הנאשם עבירה מן העבירות בהן הורשע בשני התיקים או כל עבירת נשק שהיא פשע.

3. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

4. קנס בסך 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

נאשם 2:

1. 36 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו - 7.6.16.

מתקופת מאסרו של הנאשם לא יקוזזו הימים בהם ריצה מאסר בן שלושה חודשים החל מיום 6.11.16 ועד

לשחרורו מאותו מאסר.

2. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי שהנאשם לא יעבור תוך 3 שנים משחרורו ממאסר עבירה מן העבירות בהן הורשע או כל עבירת נשק שהיא פשע.
3. 5,000 ₪ קנס או 30 ימי מאסר תמורתו.

הנאשם 3:

1. 36 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו - 20.6.16.
2. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שתוך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע.
3. 5,000 ₪ קנס או 30 ימי מאסר תמורתו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

**ניתן היום, ט"ז אדר תשע"ז, 14 מרץ 2017, במעמד ב"כ המאשימה
עו"ד ויזן, ב"כ הנאשמים עו"ד שי טובים ועו"ד מיכל קורן והנאשמים
שהובאו על ידי שב"ס.**